

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Controversiarvm Omnivm Hvivs Ævi Lvthero-Calvinisticarvm Libri Tres

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiæ, 1627

Qvæstio II. An S. Petrus Romæ sederit, obieritque Sanc. Pontifex ibidem?

urn:nbn:de:hbz:466:1-35233

Monachorum instituto, Votis, Habitu, ac Tonfura, &c. Quæst. LXX. De Lai- ci Magistratus instituto, Potestate, ac Officio. Quæ singula testis nostra et- iam producit Historica Demonstratio.

EX MYSTERIOMACHIA: Quæst. I. &c. De Sacramentorum Cauſſis, Numero, Effectu, Ministris, ac Vſu con- trario, &c. tum Omnium, tum Singulo- rum septem, nec plurium, nec paucio- rum. Qualia euidenter docet testis tem- porum ac gestorum historia.

EX CHARITOMACHIA: Omnis Romano-Catholica doctrina de Gra- tia amissa, reparata, eiusque vſu ad Iu- stificationem ac glorificationem, in- de ab origine nominis Christiani repe- rita, & hucusque sancte custodita, per S. Patrum Consensum luculentè de- monstratur. Porro istis Luthero-Cal- uinisticis, ex hisce Historicis, pauca quædam Ecclesiastico-politica vt sub- ijciam, Res, Vſus, Ratioq; postulare vi- dentur.

QVÆSTIO II.

*An S. Petrus Roma sederit, obieritq;
S. Pontifex ibidem?*

Affirmatio docetur in Luthero- Calvinisticis meis *part. 2. q. 8.*

OBIECIUNT Velinus, Calvinus, Illyricus multa historica, apud Bellarm. *lib. 2. c. 5. de Pon- tific.*

I. Autores, affirmantes Petrum venisse Ro- mam, dissentiant in tempore, quando venerit: Oroſius ait, initio regni Claudij: S. Hierony- mus, secundo anno Claudij: Fasciculus tem- porum 4. anno. Passionale 13. anno Claudij.

II. In Petri successoribus mira varietas: Nam Tert. & Hier. ponunt post eum Clementem:

Optatus, Augustinus Linum, Clementem: I- renæus, Euseb. Epiph. Hiero. ponunt Linum Cle- tum seu Anacleum, Clementem: Et jux- ta Cletum & Anacleum faciunt vnum. Quæ discor- dia indicium est falsitatis.

RESPON. Ad I. Sæpe constat de rei substantia; at non de circumstantia: Ita constat de Christi morte in cruce; at controuertitur de tempore: Nam Tertull. Lactantius, &c. volunt ætatis anno 30. Ignatius, Euseb. anno 33. Onu- phrius, &c. anno 34. Irenæus vult annū ferè 50. attingisse. De die ac mente mor- tis maior est diuersitas opinatum. Item, de annis Regum Perſarum, Samuelis, Saulis, &c. Orbis conditi; non tamen de regibus ac Re dubitatur. Ita Petrum Romæ fuisse, historia constat: quando, variat. 2. Deinde: Inter auctores bonos non est discordia: Fasciculus, & Passio- nale sequuntur Marianum Scorum, si- bi ipsi in hoc alibi contrarium; ideoque contemnuntur.

Ad II. Esto, discordetur quis suc- ceſſerit Petro; non tam dubitatur, quin aliquis succederit. Sicut Quis fuerit maritus Estheræ; fuisse tamen aliquem constat. 2. Deinde: Istud constat à Pe- tro ante passionem suam designatum Clementem; ita Tert. Hier. Ruff. Clemens l. 7. Const. c. 37. Anacletus epist. 1. &c. at Cle- mentem sublato Petro, sedere noluisse, dum viuerent Linus & Cletus, Petri ad- iutores. Vnde primus à Petro fuit Li- nus: Ita Epiphanius, Qui autem po- nunt Clementem, ij loquuntur de De- signatione Petri, non de Facto Linus: qui in certamine humilitatis à Clemente se- vinci permisit. Lino succedit Cletus; huic Anacletus: ita Iren. Euseb. Epiphani- us. Hier.

Hier. Canon Missæ, ignavius: Ecclesia quoque singulis separata celebrat festa.

II. OBJECTIO eorundem: Petrus non potuit venire Romam ante 18. annos à passione Christi: nam eo factum est Concilium Hierosolymitanum, ait Hieron. cui aderat Petrus. Et Paulus post tres annos à conuersione venit in Iudæam videre Petrum, Gal. 1. & annis 14. post ijt ad Concilium Hierosol. Galat. 2. 2. Deinde: Petrus fuit 5. annis in Iudæa, 7. Antiochiæ, multis peragravit Pontum, Galatiam, Cappadociam, Asiam, Bythiniam: interea fluxerint 18. anni. 3. Adhæc; Petrus 3. non 2. anno Claudij venisset Romam, si ante annum 18. isthuc appulisset. Quia 3. anno liberatus est è vinculis Ierosolymis, Act. 12. Et Dominus mandarat, ne ante 12. annum Ierosolymis recederent, ait Eusebius ex Thrasea: qui 12. annus incidit in tertium Claudij. 4. Demum: Si Petrus sedisset 25. annis, obiisset sub Vespasiano: at hic mitissimus nullos affectit martyrio. Ergo vita Petri Romæ est fabula.

RESPOND. I. Efto, non sederit 25. annis Romæ; Ergo Romæ nunquam fuisset? Sequela hæc nulla est. Attamen sedit isthic 25. annis. Et primum annis 5. in Iudæa moratum Paulus conuenit anno 3. conuersionis suæ. Neque sunt iussi Apostoli omnes persistere Ierosolymis ipsos 12. annos; nam, Act. 8. 9. 10. Petrus anno 5. post Christi passionem obiuit Samariam, Liddam, Ioppen, Cæsaream ante, quam nexus fieret: dein abiit in Syriam, & consedit Antiochiæ: Ex hac obiit vicinas prouincias; ac rediens Ierosolymam vinculatur, Act. 12. moxq; ereptus ijt Romam anno 2. Claudij, qui fuit duodecimus Christi pass. Annis Romæ 7. exactis pulsus redijt Ierosolymam, Act. 18. 9. anno Claudij, Christi pass. 18. Hic verus annorum calculus est, periodusq; Petri. Falliturq;

Onuphrius in annot. in Platinam, Petrum non sedisse Antiochiæ antequam iret Romam; sed postquam Romam venisset ad Concilium Ierosolymitanum. Nam hoc pugnat omni scriptorum antiquitati; pugnat traditioni de festo Cathedræ Antiochenæ, &c. Vide Bellarm. l. 2. c. 5. de Pontif.

III. OBJECT. Paulus ad Romanos c. vlt. iubet multos saluari; fileq; Petri: Ergo Romæ non erat.

RESPOND. I. Scripsit ad Ephesios, nec tamen salutauit Ioannem: nec Iacobum scribens ad Hebræos Ierosolymis. 2. Deinde: tunc Petrus redierat ex vrbe in Syriam.

IV. OBJECT. Romæ Iudæi aiunt Paulo, Act. vlt. Notum est nobis de secta hac, quia vbique ei contradicitur: rogamus autem audire, quæ sentis. Ergo Petrus non fuerat ibi.

RESPOND. I. Iam ante Paulus scripsit ad Romanos Christianos, quam eo veniret: at hoc conuerterat Petrus: & Claudio viuente reuerterant Romam plures è Iudæis antè pulsos iam Christianis. 2. Et nondum conuersi rogabant audire Paulum aduenam, quæ sentiret; non tamen negant, quod Petrum non audissent.

V. OBJECT. Paulus scripsit ex vrbe ad Galatas, Ephesios, Colossenses, Philipp. Hebræos, Timot. 2. & Philemonem: nusquam tamen meminuit Petri.

RESPOND. Negatiua argumentatio ab autoritate nil concludit. Ita nil meminit Matthæus circumcisionis, Marcus præsentationis, Lucas stellæ nouæ, Ioannes Natiuitatis ex Virgine: Ergone falsâ dicentur? Absit.

Sat

Sat est, alios de iis meminisse. Ita & de Petro.

VI. OBJECT. Col. vlt. *Hi soli sunt adiutores mihi in Euangelio.* 2. Tim. 4. *Nemo mihi assistit; sed omnes me dereliquerunt.* Ergo Petrus aberat.

RESPON. Colof. loquitur de domesticis suis adiutoribus; non de Christianis cæteris. Vt 2. Tim. 4. *Lucas est mecum solus.* Dein, apud Cæsarem, qui iuuare cum posset, aderat illi nemo. Nec Petrus eum iuuare quibat, inuisus ipse Cæsari.

QVÆST. III.

Primatus Papæ qui historicè demonstratur?

PRIMATUM PETRI esse ab Institutore Christo collatum; Et Petro ALIQUEM succedere, esse de Iure Diuino: Romanum vero Episcopum ei succedere, esse de fide, euidenterque è Scriptura deduci, licet expresse in ea scriptum non sit; docui in *Luthero-Caluinisticis, part. 2. q. 9. inq. Antichristo. parte 2.* Idemq; porro docet historia facti.

I. CONCILIA. Anno 325. Nicænum Can. VI. *Mos perduret in Ægypto, vel Lybia & Pentapoli, ut Alexandrinus Episcopus horum omnium habeat potestatem: quoniam quidem & Episcopo Romano parilis mos est.* Conc. Chalced. ait: *talis consuetudo est: scilicet, Quia Rom. Episcopus ante Concilii definitionem, ita consuevit permittere Alexandrino regimen Ægypti, &c.* Ita Concilium Generale II. Constantinopolitanum, epistola ad Damasum, anno 381. Vbi fatentur Orientales se fuisse, esseq; membra Rom. Ecclesiæ. Item Concil. Generale III.

Ephesinum, anno 431. Vbi causam Iohannis Patriarchæ reseruant Cælestino Vniuersalis Ecclesiæ Pontifici. Sic & Chalcedonense anno 456. Item, Concilium Generale Constantinopolitanum in causa Anitrimi anno 553. Item Concil. Generale Constantinop. VII. sub annum 1199. Lugdunense Generale sub Gregorio X. &c.

II. EPISTOLÆ PONTIFICVM Rom. asserunt Primatum Romanum sub tribus sæculis primis; quæ Calanus & Magdeburgenses vt pura adprobant. vt Clemens epist. 1. Anacletus 3. Euaristus ep. 1. Alexander ep. 1. Pius ep. 1. & 2. Anicetus 1. Victor. 1. Zephyrinus ep. 1. Calixtus ep. 2. Lucius 1. Marcellus 1. Eusebius ep. 3. Melchides 1. Marius ep. 1. In horum epistolæ errores irrepsisse fingunt Sectarii. 2. Sic & Papæ ab anno 600. vsq; huc: Sed hosce asserunt Sectarii fuisse Antichristos. 3. Sic & Papæ Sancti miraculisq; clari in Epistolis suis: Sed eos ambitiosos & arrogantiores fuisse calumniatur aduersarii.

III. S. PATRVM vniuersalis Consensus testatur eundem: Quibus Luthero-Caluinistæ solum opponunt; sed sy-cophanticè, S. Cyprianum, Hieronymum, & Bernardum. At ex hisce ipsos refellit Bellarm. cap. 16.

IV. ORIGO & Antiquitas Primatus Romani euincit idem. Liqueat in meis *Luthero-Caluinisticis, par. 2. q. 11.*

V. AVTORITAS PAPÆ, quam alios in Episcopos orbe toto, quouis seculo exercuit, in eorum Institutione, Depositione, Restitutione, Bellar. c. 18. Item, in Legibus Condendis, Interpretandis,